

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **V. E.**, zastoupený obecným zmocněncem Mgr. D. D., proti žalované: **Vězeňská služba České republiky**, se sídlem Soudní 1672/1, Praha 4, o návrhu žalobce na předběžné opatření v řízení o ochraně před nezákonným zásahem žalované, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze, ze dne 14. 4. 2022, č. j. 3 A 50/2022 - 4,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl kasační stížností shora uvedené usnesení, kterým Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) výrokem I. zamítl jeho návrh na vydání předběžného opatření a současně výrokem II. osvobodil žalobce od placení soudních poplatků.

[2] V odůvodnění uvedl, že žalobce neprokázal ani neosvědčil, že by bylo potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící újmu, jak to požaduje ustanovení § 38 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Městský soud žalobce poučil, že proti výroku I. tohoto usnesení nejsou přípustné opravné prostředky.

[3] Stěžovatel přesto proti tomuto usnesení podal kasační stížnost, a zároveň požádal o ustanovení zástupce pro toto řízení o kasační stížnosti.

[4] Podle § 104 odst. 3 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), je nepřipustná kasační stížnost směřující proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné. Typově se bude jednat o rozhodnutí učiněná soudem v průběhu řízení, jejichž účelem je pouze prozatímne upravit poměry účastníků řízení. Z dikce § 38 odst. 1 s. ř. s. vyplývá, že takovým procesním institutem je i předběžné opatření.

[5] Rozhodnutí o předběžném opatření slouží k zatímní (tj. přechodné) úpravě poměrů účastníků do doby, než se tyto poměry změní nebo než bude pravomocně rozhodnuto o věci samé. Předběžné opatření zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným (§ 38 odst. 4 s. ř. s.). Dočasná povaha usnesení o zamítnutí návrhu na předběžné opatření ve věci je tedy nepochybná. Tento právní závěr Nejvyšší správní soud zastává konzistentně ve své judikatuře [blíže viz usnesení ze dne 28. 1. 2004, čj. 1 Ans 2/2003 - 35 (č. 762/2006 Sb. NSS), ze dne 27. 2. 2019, čj. 4 As 403/2018 - 14, anebo rozsudek ze dne 21. 12. 2007, čj. 4 Ads 52/2007 - 145].

[6] Kasační stížnost stěžovatele směřuje právě proti usnesení městského soudu o zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření. Jelikož se jedná o rozhodnutí ze své povahy dočasné, je z přezkumu Nejvyššího správního soudu vyloučeno a kasační stížnost proti němu není přípustná, o čemž byl ostatně stěžovatel městským soudem poučen. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., aniž by se jí mohl meritorně zabývat. Nad rámec uvedeného Nejvyšší správní soud dodává, že napadeno v tomto řízení bylo pouze usnesení o zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření, nikoliv rozhodnutí ve věci samé. Řízení o žalobě bude před městským soudem nadále pokračovat.

[7] Pro úplnost soud uvádí, že s ohledem na nepřípustnost kasační stížnosti, která představuje neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, nebylo nutné rozhodovat ani o návrzích žalobce na ustanovení zástupce nebo osvobození od soudního poplatku (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008 - 48, č. 1741/2009 Sb. NSS, usnesení ze dne 30. 10. 2018, č. j. 2 As 311/2018 - 26), neboť by to bylo zjevně bezúčelné. Naopak je povinností soudu takového řízení bez dalšího ukončit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008 - 48).

[8] Závěrem kasační soud dodává, že byť stěžovatel požaduje „zrušení usnesení“, z faktického obsahu kasační stížnosti se nepodává, že by mířila také na pro něj příznivý výrok II napadeného usnesení. Proti tomu je však v nyní projednávané věci opravný prostředek stejně rovněž nepřípustný, protože představuje „nejpříznivější možný výsledek“ jakého mohl stěžovatel dosáhnout, a nemohla mu jím proto vzniknout jakákoliv újma (viz přiměřeně usnesení rozšířeného senátu ze dne 26. 3. 2020, čj. 9 Afs 271/2018 - 52, č. 4024/2020 Sb. NSS).

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. května 2022

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu